

Det er ikke kun, fordi det er hensigtsmæssigt, sådan som udviklingsministeren nævnte, det er ikke kun, fordi der er gode, rationelle grunde til det, det er, fordi det i vid udstrækning er et spørgsmål om liv og frihed at have seksuelle og reproduktive rettigheder. Det er stadig væk et spørgsmål om liv og død for 529.000 kvinder på globalt plan på årsbasis, og derfor er det afgørende, at det er en dansk prioritet.

Det kan jo være et af de punkter, det kan være her, at regeringens venskab med den amerikanske administration faktisk kan bruges til noget, fordi man siger det til dem, der er en del af den uhellige koalition, som i en hellig indpakning tordner mod kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder og bruger alle midler til at forhindre, at det faktisk bliver til noget.

I det lys synes jeg også, man kan se kampen mod hiv og aids. Det er i vid udstrækning via kvinders rettigheder, at man kan nå til en effektiv og kontant forebyggelse og dermed jo også sagt, at kampen mod hiv og aids ikke kun er et spørgsmål om sundhed, tværtimod. Det er også et spørgsmål om arbejdsmarkedet, om uddannelse, om kultur og udvikling som sådan.

Kl. 16.55

Sidst, men ikke mindst, er det afgørende at holde fast i mål 8, som netop forpligter os og ikke kun dem. For de fleste af målene kræver som sagt noget, ja, meget af udviklingslandet, men partnerskab stiller krav til os om en prioriteret handelsliberalisering og ikke kun en bevindstløs en; at liberalisering og udvikling konsekvent tænkes sammen; at vores donorbistand koordineres, men også harmoniseres, og at vi er villige til at underordne nogle af vores nationale krav der, hvor det faktisk er mere indlysende at lade det fælles overdominere. Dermed skal vi også skelne mellem bistand til udvikling og investere i kollektive og globale goder gennem en global ramme, så den bistand, vi giver, ikke udhules gennem det, vi også gerne vil have, nemlig kollektive og globale goder, men at vi i stedet for bygger op og har det klare og entydige mål, at der skal være 1 pct. til de fattige og 99 pct. til os.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Mange danskere holder af at synge Nordahl Griegs »Krigsat af fjender« og også den strofe, der lyder: »Findes her nød og sult, skyldes det

svig«. Den er skrevet i 1930'erne. Det var sådan et idealistisk ønske om, hvordan verden skulle være, men at realisere det i praksis ville nok have været forholdsvis svært i 1930'erne. I dag er det interessant, for der står vi i næsten den modsatte situation. Vi kan faktisk fjerne sult og nød her i verden. Realiteten er, at mulighederne helt oplagt er til stede, men det, der mangler, er i betydelig grad den moralsk politiske vilje.

Vi er faktisk i den situation, at vi skal kæmpe forholdsvis hårdt for at nå de mål, der blev sat af FN frem til 2015, og dem, vi debatterer i dag. Men jeg synes godt, at man kan se lidt kritisk på de mål. Mange har rost dem. Jeg synes også, det er flot, hvis vi når dem, men jeg vil alligevel putte den malurt i bægeret, at når man læser det højt i en forsamling, at vi i 2015 skal halvere andelen af mennesker, der lever for mindre end 1 dollar om dagen, og halvere andelen af dem, som lever i hungersnød, inden 2015, er der grænser for, hvor flot man synes det er, når verden nu er så rig, som den er, og når vi ved, at det her kunne løses alt sammen, sådan at der inden 2015 ikke stod halvdelen, men hele befolkningen.

Dermed kan man jo ikke lade være med at kigge på de fundamentalt forkerte pengestrømme, der løber i verden på det her punkt: 1.000 mia. dollar på militær, 300 mia. dollar til at støtte vores egne landmænd i EU og i USA og Japan og kun 50 mia. dollar til udviklingshjælp til de fattigste.

Så snakker vi om, at vi skal have 25 mia. dollar ekstra i de kommende år. Det er sådan set peanuts i det store regnestykke. Det er ret vigtigt, også sagt til hr. Søren Espersen, som lagde vægt på, at man ikke skulle bruge penge på militæret – ja, det skal vi vel heller ikke i den rige verden, der er jo nok at tage af. I øvrigt er jeg enig i, at de heller ikke skal det i ulandene. Der er altså en uretfærdighed og en dårlighed, som man kunne gøre meget mere ved.

På den anden side har vi haft 10 år, hvor der er sket enorme fremskridt – det er jo fantastisk – som man ikke troede kunne komme, desværre bare ikke på bistandsområdet. Og der rammer vi ned i det, som vel er hovedbudskabet i dag, at Afrika er den region i verden, der har brug for hjælp, og at Afrika er den region, der har brug for bistand foruden at få mere gang i økonomi, i vækst, i handel og i erhvervsudvikling, for de har brug for, at vi åbner vores markeder.

Penge gør det ikke alene. Vi har brug for at få demokrati på dagsordenen. Der er jeg helt enig i